

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Рекла́да і Адміністра́ція:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
FAX: (201) 434-3036
УНКОЮЗ: (201) 451-2200

PIK XCI. Ч. 118. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 22-ГО ЧЕРВНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JUNE 22, 1984 No. 118. VOL. XCI.

ПАТРІАРХ ЙОСИФ РАТИФІКУВАВ ЗАЯВУ У СПРАВІ ПАТРІАРХАТІВ

Мюнхен, Західна Німеччина (ДЦУНР). — На доручення Президента і голови Уряду державний секретар і керівник зовнішньої інформації Уряду Української Народної Республіки д-р Георгій В. Онуферко прибув на спеціальну авіацію до Патріарха Української Католицької Церкви Йосифа Сліпого дня 17-го квітня 1984 року у патріаршому дворі у Римі в цілі передання названого документу для ратифікації Патріархом, який сердечно прийняв державного секретаря УНР і заслухав з його уст відчитання згаданого документу.

Після відчитання Патріарх Йосиф прийняв власноручно документ від державного секретаря, подякував за доручення, ратифікував

усно і заявив, що відповідні письма на ствердження цього будуть вислані дотичним чинникам Уряду УНР, передав благословення і вітання: Президентів, голови Уряду і всім діячам Української Народної Республіки та цілій боголюбивій нації українській і присутнім на авіації.

Для історичної документації Патріарх Йосиф дозволив зробити відповідні світлинні з присутніми, у ході авіації, тобто з членами патріаршого крилосу: о. крилошанинами Петром Стецюком, о. ректором Іваном Хомото та товаришами державного секретаря УНР проф. д-ром Миколою Богатюком і богословом Андрієм М. Онуферком.

ПІДТВЕРДЖУЮТЬ СПІВПРАЦЮ ОСІ З КГБ

Вашінгтон. — Інформаційний бюлетень ЕЛТА, спонзорований литовською крайовою фундацією, який дуже часто навітлює події литовської Гельсінкської групи і підпільної до певної міри Католицької Церкви, інформує у числі 5-му за травнем 1984 року про „промовчану” Департаментом справедливості справу співпраці між згаданим Департаментом, згідно його Бюро спеціальних інвестицій (ОСІ) і московським КГБ у справі колишніх так званих „воєнних злочинців”.

Цю співпрацю і виміну документами відкрив чикагський адвокат литовського походження Пол Зумбакіс на підставі студії і спостереження поведінки одних і других. Його „винахід” може мати далекойдучі наслідки і вплив на дальший перебіг перевірки багатьох литовців і осіб інших національностей, справи яких перевіряє тепер ОСІ. Очевидно, таке братання однієї з агенцій Департаменту справедливості із славновісним КГБ кинє також негативну тінь на що американську установу.

Адвокат П. Зумбакіс пише про цю справу у спеціальному листі до президента Рональда Регена, членів обидвох палат Конгресу, як також інших впливових осіб та політичних коментаторів. До листа він долучив численні документи, знімання свідків, обставини зустрічей представників ОСІ і агентів КГБ тощо. Він запитує Президента: „Чи вам відомо, що при виконанні своєї функції Бюро спеціальних інвестицій вважало за відповідне не тільки нав'язати тісну співпрацю, але діяло спільно з відомою совєтською зло-

чинною інституцією КГБ, маючи тим самим повне довіря до совєтської, без сумніву фальшивої і підробленої документації і совєтської судової системи?”

Зумбакіс пригадує американським речникам, що про тісну співпрацю ОСІ і КГБ писала навіть свого часу газета „Ізвестія”, орган Верховної Ради СССР, а численні західні політичні аналітики висловлювали своє застереження до такої співпраці і домагалися внясення від Департаменту справедливості в цій справі. Навіть деякі судді визнавали за достовірні совєтські джерела й так звані „документи”, якими совєтські кримінальні органи обвинувачували немихлих ім політичних діячів з антикомуністичних організацій, — говориться далі в листі адвоката.

П. Зумбакіс. Теперішній директор ОСІ Ніл М. Шер підмішався із заваг про співпрацю ОСІ з КГБ. Пов'язаність без сумніву існувала і вона дуже шкодила оборонцям Гельсінкських угод багатьох республік СССР і політичним в'язням в численних совєтських концтаборах та викликала недовіря до Заходу в національних республіках СССР.

П. Зумбакіс просить президента Р. Регена, щоб він наказав перевірити цю справу поки вона не нанесла ще великої шкоди ЗСА і її багатом лояльним громадянам.

ОБРАЗОТВОРЧА ВИСТАВКА КОЗАКІВ В ГАНТЕРІ

Гантер, Н. Й. — В суботу, ввечері, 30-го червня ц.р., тут у мотелі „Ксенія” відбудеться відкриття виставки картин Едварда, Юрія і Яреми Козаків. Виставка буде відкрита впродовж обох літніх місяців.

Москва не задоволена відзначенням 40-річчя висадки в Нормандії

Москва. — У зв'язку з відзначенням 40-річчя висадки альянських військ в Нормандії, Франція, відкриття там другого антигітлерівського фронту і вшанування тих, які полягли на французькому побережжі в боротьбі за вільну Європу, у газеті „Правда” появилась довша інформація кореспондента цієї газети в Парижі І. Щедрова, який хоч і позитивно висловлюється про відкриття другого фронту, але кількома рядками нижче говорить, що ця висадка „не мала рішучого значення, бо совєтсько-німецький фронт залишився головним”.

„Правда” у числі з 7-го червня ц.р., намагався применшити значення нормандських святкувань, у яких, як відомо, взяли участь королева Великобританії Єлизавета, прем'єр-міністр Маргарет Тачер, президент Рональд Реген, президент Франції Франсуа Міттеран, канцлер Західної Німеччини Гельмут Коль та багато інших високих державних діячів і представників країн, які прибули до Лондону на економічну конференцію сімох індустріальних держав. У святкуваннях брали участь також совєтські представники в характері союзників і гостей на чолі з головою комітету совєтських ветеранів генералом А.С. Желтовим. Крім офіційних осіб і голів держав до Нормандії прибуло понад 30,000 ветеранів з різних країн світу і сотні тисяч глядачів.

Кореспондент Щедров визнає добру підготовку і переведення цих святкувань але до бочки меду викладає зумисно ложку дьогтю, кажучи, що: „Вашінгтон і Йо-

го союзники з НАТО намагалися використати цю 40-річчю для своїх пропагандистських цілей, вкладаючи їх у програму „христового походу” проти Совєтського Союзу й інших країн соціалістичної співдружності”. Кореспондент „Правди” чомусь вважає, — він навіть, покликається в тій справі на французьку комуністичну газету „Л'Юманіте”, — що західні держави намагалися „переписати історію Другої світової війни, зменшуючи значення совєтсько-німецького фронту і роллю руху спротиву”. Проти цієї „фальсифікації” виступили, мовляв, „численні прогресивні демократичні організації, в тому числі багато ветеранів, учасників рухів спротиву, в'язнів фашистських концтаборів” тощо.

Не обійшлося у совєтській інформації без зловмисної згадки про виступ президента Р. Регена, який названо „пропагандивною комедією”, а саме повідомлення І. Щедрова і А. Масленникова, кореспондента „Правди” в Лондоні, спрешовано так, щоб применшити значення „другого фронту” і висадки в Нормандії, бо тільки на східному фронті „був зламаний хребет фашистському звірові” і тільки після цього західні союзники змогли дійти у своєму марші до Ельби. Про те, що без відкриття „другого фронту” і масивної 11-біліонної військової і економічної допомоги ЗСА, погано озброєної і недоживлені воїни Червоної армії ледве чи дали б собі раду з добре вишколеною гітлерівською армією. „Правда” не згадує ні словечком.

Палата Репрезентантів прийняла новий іміграційний законопроект

Вашінгтон. — Палата Репрезентантів невеликою кількістю голосів більшістю прийняла новий іміграційний законопроект, який передбачає амністію для найменш трьох мільйонів нелегальних імігрантів, які перейшли кордон без дозволу американських іміграційних чинників і перебувають в цій країні на нелегальному статусі. Ніхто, в тому числі також Служба іміграції і натуралізації, фактично не знає скільки таких імігрантів перебуває в ЗСА. Згодуються, що їх тут є від трьох до 10-ти мільйонів осіб, переважно з країн Латинської Америки.

Остаточне голосування над цим законопроектом, який, до речі, викликав в цій країні великі контроверсії, відбулося в середу ввечері, 20-го червня ц.р., і виказало, що за законопроектом голосувало 216 конгресменів, проти 211. Отже, законопроект перейшов в Палату дослівно кількома голосами більшістю.

Спостерігачі кажуть, що було б тяжко тепер сказати, хто чи вважав, як партія більше підтримувала законопроект, а яка його: побоювала. По обидвох сторонах були прихильники і противники зміни. Були й такі, які твердили, що амністія для нелегальних імігрантів це свого роду винагорода

для злочинців, які не тільки порушили кордон ЗСА, але працювали нелегально, займалися переправлюванням наркотиків з країн їхнього походження до ЗСА, давали втягати себе до різних злочинних груп тощо.

В результаті, кажуть спостерігачі, Палата Репрезентантів не тільки затвердила зміну іміграційного законопроект, але зобов'язала до певної міри Уряд покрити усі кошти пов'язані з цим законопроектом, над яким буде це застосовуватися Сенат, поки він буде відісланий до Білого Дому для підпису президента Рональда Регена. Витрати пов'язані з амністією винеситимуть від 8-14 біліянів доларів, заявили речники Служби іміграції і натуралізації, яка припускає, що з амністії скористається приблизно 2,3 мільйона осіб.

Одиноким позитивом в цьому законопроекті є клявуза про покарання праведників, які затримували нелегальних імігрантів, бо це ніби то мало б примамити сповільнити наплив нових „шукачів щастя” з Центральної Америки.

Уряд і сам Президент покищо не зайняв становища до нового законопроекту, хоч у виборчому році він напевно буде прийнятий в Сенаті і підписаний Р. Регеном.

64-ий Відділ США буде репрезентований на конференції

Нью Йорк (М. Б.). — Як уже інформовано в Ілліноїському університеті в Урбані Шампейні відбудеться від 24-го до 28-го червня ц.р. Конференція, присвячена „Вибраним темам з української культури”.

У Конференції візьме участь низка науковців-дослідників, мистців і знавців народного мистецтва. У програмі, складений проф. Богданом Рубчаком і проф. Дмитром Штогріном, намічені теми з ділянок етнографії, соціології, виховання й навчання та стислих знань, музейництва, архіварства, бібліотекознавства, кінофільму, мітології й фольклору в його різновидах, особливостей гуцульської культури, архітектури, видавничого діла й стосування прикладного мистецтва в графічному оформленні книги, вибрані питання з образотворчого мистецтва, театру, музики та народного мистецтва.

У цій останній сесії, яку очолюватиме проф. Оксана Соловей, візьме участь мистецька-референтка 64-го Відділу США в Нью Йорку

Люба Артимішин. Темою її доповіді, ілюстрованої прозірками, буде „Український жіночий одаг в історичній перспективі”. Зразки цих одягів є власністю 64-го Відділу. До участі в сесії народного мистецтва запросила 64-ий Відділ проф. О. Соловей. Цю участь спонсоруватиме 6-ий Відділ США в Чикаго.

КОНЦЕРТ Ю. ОСІНЧУК

Чикаго. — У вівторок, 26-го червня ц.р., о год. 7:30 ввечері тут в концертній залі „Смит мюзік голл” Ілліноїського університету в Урбані-Шампейні, відбудеться виступ концертної піаністки Юлії Осінчук. У програмі концерту твори Д. Бортнянського, В. Косенка, Ф. Ліста і Ф. Шопена. Концерт відбудеться в рамках конференції „Вибрані теми української культури”. Спонсором концерту з Українська Науково-Дослідна Програма при Ілліноїському університеті.

У СВІТІ

АКАДЕМІЯ НАУК СССР заявила, що вона готова відновити виміну наукових працівників і відповідна угода про це буде підписана в Нью Йорку та в Москві ще цього тижня. Рішення щодо відновлення такої виміни науковців запало вже минулого місяця, але СССР не хотів підписати ніякої угоди тому, що совєтський математик, який був на наукових відвідинах в ЗСА, Сергій М. Козлов, не був певний чи він бажає повернутися додому. Вкінці він повернувся тепер до СССР і тому совєтський уряд згодився на підписання угоди щодо виміни.

РЕЧНИК ПОЛЬСЬКОГО УРЯДУ Єжи Урбан заявив, що треба було унеможливити вибори у 85 повітах тому, що голосувала надто мала кількість населення. Це однак вказує не зважаючи на запевнення уряду, що вибори не були аж так вдали і прихильники „Солідарності” їх бойкотували доволі сильно. Урбан гостро виступив проти Леха Валенси, який мав перед виборами сказати, що зрештеш, якщо бойкот виборів не вдасться.

ДАНІЄЛЬ ОРТЕГА Сааведра, провідник хунти в Нікарагуа, закінчив в середу, 20-го червня, свої відвідини в Москві, де правдоподібно дістає обіцянку мілітарної допомоги. В понеділок він мав побачення з К. Черненко, під час якого обидва провідники засудили „гегемоністичну політику ЗСА в Центральній Америці”. Д. Ортега в товаристві свого міністра закордонних справ відвідав у поворотній дорозі ще держави Східної Європи, щоб і там дістати запевнення військової та економічної допомоги.

ІНДІЙСЬКИЙ УРЯД ЗАКИДАЄ кореспондентам Асоціації Пресс, що вони подавали численні фальшиві інформації відносно ситуації в провінції Пунджаб та вимордування сікхів в Золотому храмі. Пресове агентство боронить однак свої вістки і вказує на те, що вони були оперті на достовірні джерела, та наочних стверджень.

ЛІБЕРАЛЬНА ПАРТІЯ здобула більшість у виборах в провінції Квебек у Канаді і має тепер 48 законодавців, а партія Квебеку — 68. Число тих, що бажають автономії для Квебеку зменшилося.

УСІ 10 МІНІСТРІВ ДЕРЖАВ Європейської економічної співноти дали згоду взяти участь у конференції, що має відбутися в Коста Річі. В конференції заповіли участь усі держави Південної Америки, як також Мексика, Венесуела і Панама. Конференція заплянована на вересень і має на цілі зацікавити західноєвропейські держави економічною та політичною кризою в Південній Америці.

СОВЕТСЬКИЙ ПРОФЕСОР, афганський генерал в спочинку та кілька інших осіб загинули в Кабулі від рук афганських повстанців, інформують західні дипломати з Пакистану. Рівночасно 10,000-на совєтська армія розпочала офензиву на відтинку Гетар в Афганістані, щоб знищити постійний спротив повстанців.

ПОНАД 14,000 ОСІБ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У ФЕСТИВАЛІ В НЬО ДЖЕРЗІ РЕКОРДОВЕ ЧИСЛО ГЛЯДАЧІВ НАСОЛОДЖУВАЛОСЬ РІЗНОМАНІТНИМИ ПРОГРАМАМИ

Джерзі Сіті, Н.Дж. (Т. Кардашинський). — Здійснилося бажання Комітету Українського Фестивалю в цьому стейті, щоб усі дороги в день фестивалю вели до Арте Центру в Голмделі.

У суботу, 16-го червня, почали з'їжджатися і злітатися з усіх-усюдів тисячі українців з Нью Джерзі, Пенсильванії, Нью Йорку, Коннектикута, приїхала група людей з Вашингтону, зі стейту Мейн, навіть з Канади. За підрахунком стейтової поліції 14,700 людей заповнили розлогі алеї і площі Арте Центру, лівину частину з яких становила українська молодь. В ці юрби вилилися сотнями наші співгромадяни, у яких українські фестивалі вже від років втішаються великою увагою й зацікавленістю.

Лунали з голосними українськими піснями і площі де відбувалися змагання дружин копаного м'яча й відбійники, доносилися спортивні вигукі, подражнювали відвідувачів кулінарні пахощі із численних столів, біля яких вже від ранку стояли черги. „Козакс ділайт” (ковбаса з капустою), вареники, голубці, всілякі солодощі, включно з пишними пасками, зникли з блискавичною швидкістю.

На протязі цього чудового дня (кращої погоди годі було навіть замовити), кольторитні юрби людей попішали до десятків столів під величезними шатрами, щоб задовільнити потреби душі, а там — чого тільки, вона, душа, собі забажає: чудові вишукані керамічні вироби, артистичні писанки, вишивки. Здається, не було ділянки народного мистецтва, зразків якого не було б на фестивалі. Трохи далі — численні виставки мистців, картини із прерізною тематикою. Тут можна було побачити і як „козаченько віджджає, дівчинонька плаче”, і „засвістали козаченьки”, і закохані пари, що ...

мріяли, зідхали”, прерізні красавиці; квіти, горли на сонці маки, волошки манили блакиттю, мов щойно зірвані китиці калини... Треба було лише мистецьких оцінників, щоб описали і оцінили це багатство і їх творчість.

Численні столи з платівками, власники подорожних бюр, спокушали своїми „турами”. Біля столу „Американці в обороні людських прав в Україні” товпилися люди, охоче підписуючи петиції. Манили столи з біжутерією — золоті виробки і „майже як золото”. Швидко розпродавалися різні модерні „штукенції”, великим успіхом користалися всілякі „світширси” з написами, крім уже „старого” „Kiss me, I am Ukrainian” додалися ще „Hug me” (з тої же причини) та „Thank God that I am Ukrainian”. Чути було вибухи сміху — це коло столу із „кеббеж печ доллс” — вони ж бо не лише „капустяні ляльки”, а вусатий козаченько і українська дівчина з віночком.

Пополудневі виступи молодих артистів втішалися цього ювілейного року особливим успіхом у глядачів-слухачів. Лунали у двох частинах пополудневої програми, що її розпочав і провів нею тостмайстер С. Якубович, пісні „Водограй”, „Волинчаночка”, „Смерічки” і ряд інших — це „Хлопці зі Львова”, Володимир і Ярослав Завійські, Данило Нишот і Степан Палига. Танцювальний ансамбль з Пассейку „Ліман” під керівництвом Романа Стеткевича; танцювальна група „Чайка” при Осередку СУ-МА з Йонкерсу, керівник і хореограф Орест Русинко, і група малая-танцюристів з Фреш Медовс, починаючи від п'ятилітніх, вивели справжню панораму танцювального мистецтва під захопленими вигукми й оплески публіки.

Закінчення на ст. 3.

Губернатор Томас Кейн, в супроводі дітей, вітає учасників фестивалю. На задньому плані — голова Фестивального комітету Квітка Семанішин.

(фота: ред. Марта Коломиць. „Український Тижневик”)

Ансамбль „Гуслі” танцює.

В АМЕРИЦІ

КАНДИДАТ НА ПРЕЗИДЕНТА негритянський проповідник Джессі Джексон, виступаючи на конференції послаників великих міст, обвинувачував теперішню Адміністрацію президента Рональда Регена за занепад американських, зокрема великих міст і занедбання соціальних програм та зниження життєвого рівня білого прошарку населення ЗСА. Р. Реген, на думку Джексона, звинувачує у збільшенні числа бідних людей в цій країні і зниженні приходів, зокрема негритянського населення. Він, очевидно, також не дуже погоджується з програмою деяких передових демократів, які схильні поширювати соціальні програми, але не розв'язувати у принципі самої проблеми.

АМЕРИКАНСЬКА КРАЙОВА медична асоціація підтримала на своїй конференції в Чикаго ідею інсталяції в нових автомобілях так званих повітряних мішків чи інших приладів, які зменшили б смертність на шляхах, спричинених переважно зударом автомобілів. Асоціація прийняла навіть в тій справі окрему резолюцію і переслала її до відповідних чинників в Департаменті транспорту і членам обидвох палат Конгресу.

ШІСТЬ АСТРОНАВТІВ ВЖЕ готові до чергового польету навколо землі на міжпросторному кораблі „Дискавері”, який має бути запущений у стратосферу в понеділок, 25-го червня ц.р. Між астронавтами є також друга з черги жінка Джуді Реннік. Метеорологи передбачають добру ясну погоду в околиці Кейп Канаверал на Флориді, так що Адміністрація для міжпросторних польетів і сотні туристів та кореспондентів матимуть добру нагоду спостерігати відлет корабля.

ПРОГРАМОВА КОМІСІЯ Демократичної партії, яка не тільки займається підготовкою Конвенції у Сан Франсиско, але також застановляється над подробностями передвиборчої кампанії і п'ятитисячому партії на майбутнє, відкинула контроверсійну пропозицію проповідника Джессі Джексона про зменшення оборонного бюджету на 20 відсотків, але прийняла натомість загальну постанову про „зменшення витрат Пентагону на винаходи нових родів зброї”. Волтер Мондейл, який контролює більшістю голосів в програмовій комісії, приєднався до меншості, що її очолює сенатор Гері Гарт і вони спільно голосами 13 проти 2-ох відкинули пропозицію Джексона. Мондейл має вплив на всім членам комісії і тому він може накласти деякі справи додому іншим кандидатам на президента. Крім того його в цьому підтримує конгресменка Джералдін Ферраро, голова програмової комісії.

ДИРЕКТОР ФЕДЕРАЛЬНОГО БЮРА Інвестицій (ФБІ) Вільям Вебстер заявив кореспондентам, що спеціальним службовцям ФБІ по боротьбі з контрабандою наркотиків, вдалося нарешті зменшити наплив кокаїну до З'єднаних Штатів Америки з багатьох країн світу, зокрема з Латинської Америки. У зв'язку з цим кокаїна стала дорожчою і тепер один кілограм цього наркотику коштує 24,000 доларів, 8,000 доларів більше від ціни шість місяців тому.

У наступному числі Українського Тижневіка:

In The Weekly, June 24:

- Sakharov kin call for "suspension" of Helsinki Accords.
- Plans finalized for Free Olympiad.
- Full coverage of the Garden State Ukrainian Festival.
- Plus, UNA Forum, Washington Connection, Russification and all our regular features.

СВОБОДА

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members: \$7.50 — 6 months, \$15.00 — 1 year. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Американський амбасадор до ОН — про советську експансію

Д-р Джин Киркпатрик, американський амбасадор до Об'єднаних Націй, переконана, що советська експансія у світі припинилася і за останні чотири роки совети не зробили ні кроку — чи то в здобутті території чи накинненні свого впливу у світі.

Д-р Киркпатрик протиставила цей "застій" у советській експансії за президентури Рональда Регена до 1970 років, коли то Москва значно поширила свої впливи в Африці, В'єтнамі, Афганістані і Центральній Америці.

Порівнюючи советську експансію до вантажного авто, вона твердила, що ми "зупинили це вантажне авто, але не зуміли завернути його взад".

"Коли ми (в цьому аспекті) поглянемо на вислід у всьому світі, то побачимо, що совети сьогодні не є в кращому положенні як вони були чотири роки тому. Вони ж бо не забрали нових територій, в яких вони могли б були запроваджувати політичну гегемонію..."

Д-р Киркпатрик, яка була на офіційній поїзді по Азію і Європу, заявила, що найважливішою проблемою Південносхідної Азії є в'єтнамська інвазія і окупація Камбоджі. Вона додала, що хоч в'єтнамці отримують всебічну допомогу від Советського Союзу і дають свою територію для советських мілітарних баз, однак це було б помилкою твердити про советську експансію в Азії, бо таку експансію провадить тепер комуністичний В'єтнам при матеріальній і мілітарно-економічній допомозі Советського Союзу.

У дальшому вона твердила, що стремління до волі і незалежності — живі в усіх країнах, залежних від прямої чи посередньої контролю Москви. Тим більше вільний світ мусить підтримувати надії на майбутнє визволення тих поневоплених народів. Америка це робить шляхом радіомовлень через "Голос Америки", "Радіо Вільна Європа" і "Радіо Свобода", і "Радіо Марті".

Щодо підтримки афганських повстанців проти советських окупаційних військ, амбасадор Киркпатрик заявила, що Америка робить все, що можливе.

А якщо йдеться про війну над Перською затокою, то це виглядає як традиційний військовий конфлікт між арабами і іранцями. Вона теж згадала, що недавня заява президента Регена про дальшу допомогу для антисандиністичних повстанців у Нікарагуа є в інтересі Америки і всього вільного світу. Американський конгрес має історичну відповідальність одобрити цю допомогу для американського Уряду тим більше, що цілий советський блок підтримує комуністичних терористів в Ель Сальвадорі.

Своє інтерв'ю у Вашингтоні д-р Киркпатрик закінчила признанням для Адміністрації президента Регена, яка піднесла економіку країни та зміцнила збройну потугу Америки і тим робом збалансувала мілітарну потужність ЗСА у відношенні до СССР.

Марічка

УКРАЇНСЬКИЙ ГАНТЕР І ЙОГО ПОЧАТКИ

II

Гражда ж пишасться. Туристи спиняються коло неї, фотографують, захоплюються, дивуються. Тільки свої не дивуються. Приймають все як належне, не питаючи, як і коли, за які фонди і чий труд це все прийшло? А докторові Макаревичу про таке байдує. Немає часу слухати ні хули, ні хвали. Треба рук до праці, треба покосити траву, повичишувати все, відвести води, щоб будівлі не сіли додолу.

Від заснування українського центру в Гантері — від 1959 року, наш лікар посвячує кожного тижня — крім неділі — вільний день у лікарській праці (четвер) і де в Гантері: мішати цемент, подавати дошки теслям та столарям, і бльоки — Максимові, який погледіє на всіх, бо "робота йде запам'яту". Максимові ж на плечі сіла вже давно вісімдесятка, але старість ледь застудилася: що він, мовляв, робитиме тут, як усі в Гантері вже помирають?

Наш доктор навезе, бувало, робітників — своїх пацієнтів, що відробляють свої платні за лікування. Під час відпочинку цих пацієнтів-будівничих він сам бжить варити обід і годувати їх, якщо пані Соня або пані Наталка не могли прийти.

Трави ж у горах ростуть буйно. Косити треба, бож люди приходять, то щоб було гарно. Узбіччя гори, де стоїть церква, височеньке і важко косити, тому й нема багато охочих ставати "косарями".

Стався нещасливий випадок. Косачи траву, доктор у розгони полав ногою під леза косарки і розтяв п'яту. Сам він, зашивши, нашивидко, так і поїхав до Нью Йорку поправляти.

Оце і є наш Гантер — шматочок дорогої на Україні. Маленьке гуцульське сільце з красною церквою, стрункою дзвіницею, просторою граждою та ще з

Немає найменшого сумніву, що під час його відвідин Європи президент Реген завдав собі чимало труднощів, щоб переконати європейську публічну думку, що він не є "одчайливим американським ховбом", готовим стріляти кожного, хто з ним не погоджується.

Він беззастанно твердив, що його бажання далі перемовинувати із представниками Советського Союзу — ширі і необудні. Як повідомляють американські кореспонденти — всі ці заяви Регена не зробили і не роблять жадного враження, як на советів, так і на деяких західноєвропейських союзників Америки. Таку негативну оцінку президенту Регену виробили такі американські критики, не зважаючи на те, що як Президент ЗСА він діяв і далі ледь дуже обережно.

Його охристіли "палачем війни" тому, що він боровся за впровадження нових американських ракет до Європи, забуваючи, що це був якраз президент Картер, що похвалився на розмові з новими американськими ракетами.

Щодо Центральної Аме-

Володимир Душник

ПРЕЗИДЕНТ РЕГЕН: СЛОВА Й ДІЛА

рики, президент Реген нічого нового не зробив, чого не почав президент Картер. Це був Картер, що вислав 50 американських вояків до радників, разом з воєнною допомогою, для Ель Сальвадору. Також, це був президент Картер, який рішив відтягнути американську допомогу сандіністам у Нікарагуа. Президент Реген збільшив дещо допомогу для антисандіністичних повстанців, але він не збільшив допомоги антикомуністичним повстанцям в Афганістані і Анголі. Він теж вислав один крок далі, виславши американські війська до Гренади, щоб там знищити комунізм.

Якщо йдеться про Близький Схід, президент Реген не тільки не одобрював ізраїльської мілітарної інтервенції в Лівані, але наважился закласти до перемир'я. Реген вислав контингент американської морської піхоти до Лівану не для воєн-

них операцій, але для зберігання миру; однак він скоро відтягнув вояків морської піхоти, коли вони попали під ворожий вогонь. Коротко, президент Реген не пішов далі в справі Лівану, як президент Картер в справі Ірану.

На ділі, президента Регена критикують не за його діла, але за його слова. Але його промови мають велике значення як для Америки, так і для вільного світу. Характеризуючи Советський Союз як "зловіщу імперію", президент Реген повторив тільки те, що сотні письменників у цілому світі писали й пишуть до сьогодні: СССР — це тоталітарна й несподобна імперія, побудована на терорі та поневоленні мільйонів людей.

Поведінка та участь президента Регена у вершинній економічній конференції в Лондоні зробили дуже добре враження на інших учас-

ників конференції — голів держав. Його повне зрозуміння проблем західних промислових країн, його логічний підхід у шуканні спільної оборони без сумніву піднесли його престиж та значення Америки як провідної демократичної держави у вільному світі.

Обіцянка президента Регена обнизити американські відсотки від позичок — чого домогалися майже всі учасники конференції — успішно завершила економічну конференцію у Лондоні.

Варто пригадати, що на початку 1930 років, Вінстон Черчілль беззастанно перестерігав світ проти зростаючої небезпеки з боку нацистської Німеччини. Можливо, що якщо б президент Реген не згадував про "зловіщу імперію" Советського Союзу і не одобрював перед загрозою можливої агресії СССР — це могло б йому допомогти в отриманні трохи більше голосів у передвиборчих цілях. Але з другого боку — брак перестороги міг би сприяти поширенню загального усвідомлення про небезпеку з боку Москви.

хотіли б підірвати: радянські люди, олімпійці багатьох національностей, виступили єдиною спортивною командою, виступили як одна сім'я патріотів, інтернаціоналістів".

"На зимовій Олімпіаді 1980 року в американському Лейк Плєсіді (в якому до речі советським спортсменам волос з голови не впаав, замітка наша) теж було чимало нишпорів і гавкунів із СММ та інших націоналістичних організацій, підпорядкованих спеціальним службам. Тут вони теж намагалися шкодити олімпійцям із соціалістичних країн, і знову їхні спроби розвілися в прах". Очевидно Стиркул знає, що бреше і мішає горло з капутною. Адже вільні українці не шкодять олімпійцям із соціалістичних країн, а тільки і виключно провадять акції протесту проти комуністично-московського імперіалізму теж в спорті. Інша справа, що ці акції не мають на меті шкодити технічним осягам, зокрема спортсменам поневоплених народів. Ці акції все таки своє осягнули, коли режим імперії цим разом побоявся взяти участь в ХХІІ Олімпіаді. Можна сподіватися, що Москва буде змушена бойкотувати теж ХХІІ Олімпіаду в Сеулі, Південна Корея.

Закінчив свою статтю Стиркул такими брехливиливими реченнями: "Підключення СММ та інших подібних націоналістично-неофашистських організацій до антирадянських провокацій під час Олімпійських ігор — це ще одне свідчення нерозбірливості використання американськими властями будь-яких пошкідливих, про яких в урядовій Америці цинічно заявляють: "Так, ми знаємо, що вони сукині сина, але ж — наші сукині сина".

На урядову Америку па- (Продовження на ст. 4)

З МОГО ВІКНА

Іванна Савицька

Вакації

(Прямо з життя)

Віра бере вакації тоді, як дають. Ось знову підсунули відпустку в травні і мусили брати, добре тоб, чи зле. А воно — такі злі, бо Міркові уродини ось, ось, і він образиться, посумніє, коли дружина від'їде. Насправді Міркові не те, — що не ронить сліз, але й заохоче, просить: — Ідь дороженька, ідь! Зубченки лутя на Флярду, місце в машині мають, провітритись тобі треба, спочити, покуштувати в лікувальному озері, ідь!

Віра збирається у дорогу, але серце підкаже щось недобре, серце гальмує... З'їдуться віншувальники (прошені й непрошені), і певне приїде вона, ота фарбована ласкава, ота "блондинка", і почне шепетати солодким, робленим голосом. І волосся розчеше прямо на ліве око, і розпустить його на плече, влючачи-молоченку. А Міркові знову й знову: — Чи ти вже готова, Віро? Чи забрала купальники? А може купиш новий?

Віра прощається, за уродини не згадує, обіцяє писати, хоч знає, що ніде не поїде. У неї готовий план. Вона всьде до авта Зубченків, і вже за закритом (дзвук увечері), поскаржиться до хати сусідки, і там, крізь вікно, слідкуватиме за своїм чоловіком. Ім бо, тим вакаційним самітником не можна вжити, ім все ще, і все усміхаються різні витівки аморного, молодечого стилю.

Складений план стовідсотково заграв. Віра (мов на долоні) бачить цілу страгетію уродинового свята.

Мірко з'явився у піжамі, пополотнів, змішався, не міг промовити слова.

— Це я, твоя законна дружина, приїхала побажати тобі багато щастя і успіхів на дорожж життя. Успіхів, — розумієш? Вона рвонулась до спальні, і там не було нікого, але з гостинності пробавилось світло.

— Не входи, не бентеж, не роби сцен, я все розкажу, я виясню, подам причини, і ти зрозумієш, Віро! Вона шарпнула, пхнула з розмахом двері, і станула віч-на-віч з небезпечною. В гостинній кімнаті молилася Міркова мама.

Юрій Гасцький

Братські пири та походження „Церковного пікніку“

Кожний літній сезон включає в свою програму зустрічі з приятелями на свіжому повітрі у формі пікніку. Деякі з них організовані церковними організаціями, що із неформальної імпреси придбати фонди для церкви чи своєї групи. Ці пікніки здаються нам чисто англосаксонським звичаєм, хоч аналогічні пири на свіжому повітрі відбувалися при українських церквах вже бодай п'ять століть або більше з тією самою ціллю.

В ХХІ столітті на Україні існували харитативні організації здебільша мішані, які лікувалися церквами, шпиталями, притулками для подорожних, вдів та сиріт, і роздавали милостиню бідним; ці організації називалися „братствами“. З історії ми знаємо, що братства фундали школи, утримували друкарні й вели важливу працю в боротьбі українського народу проти польонізації. Однак не всі братства займалися цією національно-освітньою роботою. Здебільша менші братства по містах, містечках і селах такі були прихосько-церковними організаціями та збирали фонди на свої потреби.

Залишилися документи, які вказують на спосіб перекладення таких братських пірив. В 1582 році братчики купецького братства у Вільні подали грамоту польсь-

кому королеві Стефанові Баторієві, де описують свої пири. Вони сходяться на три пири, що тривають по три дні, роблять меду для свого вжитку, а заробіток віддають на церкву, шпиталь і милостиню. Щоб під час піру був порядок, вибирали вони окремих впорядників (старост). Вони мали наглядати над тим, „щоби ніхто не впився, не говорив дурниць, не розливав меду, не лягав на стіл чи робив бешкети“. Якщо хтось не хотів слухати впорядників, тоді підлягав братському судові, який накладав на винуватого грошову кару, „садив“ до дзвіниці, щоб протверезів, або викладав з братства. Деколи приходили чужі люди та записувалися в братство тільки під час пірив; такі мусили виконувати всі приписи братства за час свого перебування між ними. З приходів з таких пірив, а їх було шість-сім на рік, оплачувалося церковні свічі з воску, паламари чи дьака, обслугу в шпиталі, та давалась милостиня бідним людям чи просякам.

Отже, будучи на наступному церковному „пікніку“, згадаймо, що ми продовжуємо догтовку традицій братських пірив і що за гроші, здобути із пікніків, утримується церква чи школа в даній місцевості.

дописати решту моїх двадцятип'ятилітніх спостережень так, як бачила їх я власними очима і серцем. Бо літа минають. Забирають зі собою нас — свідків і пам'ять. І, може, й не буде колись кого спитати, як було все це? — І небагато вже нам всім тоді залишилося. Час забере нас усіх туди, де не буде вже цього всього, а диво-церковна наша ще довго скрашати гантерські гори.

Різні ускладнення протягнули час, поки ось я докінчила цю мою історію.

І коли дописую решту цих рядків, — то кілька тижнів тому проспівали ми над гробом останнє наше „Христос Воскрес!“ згаданому мужеві довір'я св. п. інж. Орестові Клясові. Всі ми любимо його і поважали за його жертвенність і скромність. Був він дієсно, — як сказав у краснім прощальнім слові о. Гліб Лончина, — важливим стовпом нашої церкви і громади. Його місце в церкві зайняв активний наш патріархальник Андрій Брук, дружина якого — симпатична і завжди готова на всякий визов для церкви і громади, невтомна пані Катруся.

І не приїде вже цього літа постійний бувалець — „адоптований Кобзарівко“ — наш улюблений Івас Керницький, мій крах. І не поцілує вже своїх друзів, як все — тричі „по православному“ — на привітання.

Поспішай віт на зустріч з приятелем Миколою По-недільком, що теж любив наш Гантер і не проминав нагоди побувати з нами та повеселити нас своїми гуморесками.

(Продовження на ст. 4)

одного писаночкою — новеньким парохіальним дідком, який пишнюко ллячково доповняє красу. Його сокотить Володимир Фіщолович, за якого, мабуть, Господь кається, що дав йому надмір талантів: він і музика, і маляр-іконописець, і вірши пише „як з рукава“ (напише вам у кількох хвиликах і на замовлення), і знаєць природних засобів лікування, і взагалі — ходяча „енциклопедія всіх наук“. Відкривши в собі ще один талант столарський, він пригріває зупу з бананів та сім'я, перешкарпетки, та з гітарою чи мандоліною на плечах обрмовує вікна в середині. Найбільшого ж сприту — продати хоч один свій талант за гроші — Господь не дав панові Влодкові...

Минає 25 років з часу мого першого знайомства з Гантером; немов у кінофільмі, стрічкою проходять перед очима двадцятип'ятирічні спогади.

— Великдень — видзвонює дзвін на дзвіниці; заквітчані кошички з пасочками та писанками. Зелени Свята — замасні клечанням двері. Празник святого Івана Христітеля. І знову кошички з овочами на свято Спасу. День Матері-Богородиці — люди, діти і квіти-квіти... А там Різдво — йдемо з колядою по сусідах. Сніг, радість, чаштування по хатах. Ми ще молоді. Перед нами багато ще доброго і різного. Ростуть діти. — з ними — нова надія і щастя.

Як же інакше й думати? А життя снує свою істину. Вилітає квіття, полин, терня... Проколює струнке і так вже серце. Топче мрії, сподівання і залишає біль. Не просякають в лоспиху східці вже, щоб не дуже запиняться до церкви, в неділю. Іду, притримуючись похоронного поруччя та благословляю придуманим доктором Макаревичем пристанки. Перехоплюю відхід наверх у східці, притримую розкалате серце і помалу входжу до церкви поклонитися Його Святій Волі.

А літа плывуть — „Пливуть собі тихо. Забирають за собою і добро і лихо“... Громада постійних мешканців у Гантері маліє. Відійшов несподівано у вічність найперший піонер і душа Гантеру — Володимир Кобзар. Залишив по собі незаступимому прогалину.

Відійшов один з перших проєкторів нашої церкви —

маляр і скульптор Ярослав Паладій; за його моделем будувалася наша церква.

Відійшов теж несподівано улюбленець нашої громади — пошквідник Юрій Лопатинський. Невіджалувана і незаступима постать не лиш нам тут, у Гантері, але й у всьому українському суспільстві.

А там спочив навіки симпатичний Ярослав Кознарський, залишивши багато слідів своїх рук при будові церкви, гражди. Не стало письменника і журналіста Михайла Островського, і багато-багато ще інших.

Чорною тінию в церкві у кутку сидить маленька постать Соні Королік, шепоче молитви по втраці єдиної доньки. Застається, як вчора — усміхнена і мила, носила пивто та перекуску робітникам. А там доктор Міка Плескачевська — теж у чорному. Далі жертвенна Гена Плєскачевська — в жалобі по втраці чоловіка. Там же Влодзя Гірнак прихилила при лаві в молитві за душу свого чоловіка. І Софія Готь — вдова, і Соня Вовк оплакує батька. А там, підперши стіну або з черговим кошичком та з бідним „спасибі“, просовується поміж людей Володимир Левицький, з невстихним сумом по втраці дружини.

Ось догорів всіма улюбленим наш прибранний духовий батько літніх гантерських сезонів — отець-доктор Михайло Варвар, не подолавши страшної недуги.

Але життя йде далі. Нехай не хилиться додолу доктор Макаревич, хоч надмірна праця, напруга і власна недуга, про яку ніколи нікому не скажеться, — підкошує його серце. Так бажаста знову бачити його енергійним і здоровим. Так бажаста він зробив для нашої громади, а так мало згадок знаходимо в пресі про таких, як він, — про людей, що жертвували багато-багато років невсипущою праці і подарували нам і нашим дітям такий чудовий дар, як оцей храм Божий і все інше тут.

Дивлячись на примарилу постать нашого доктора Макаревича, який і далі ходить з кошичком у церкві; бачучи його пригаслі стурбовані очі, в яких — гейби — питання: „що буде, як не стане сил докінчити всього?“ — моє серце корчить біль по недавній втраці — в самому розквіті життя — мого єдиного сина. І ось, щоб заглушити біль, пішла я шукати по всіх закутках дому і знайшла купку прихованих недожиганих листків цієї гантерської історії, писаних кільканадцять років тому. І прийшло мені на думку —

Понад 14,000...

(Закінчення зі ст. 1)

Вперше на фестивалі виступив квартет з репертуаром сучасних релігійних пісень з України, прегарно ними гармонізованих. Це — подружжя Розіта і Іван Поповичі, Віктор Машук та Антін Вєзє, що на протязі років співали на різних фестивалях в Канаді, і в ряді країн Європи — Польщі, Норвегії, Швеції, Німеччині та інших.

У перерві між пописами виступив із привітом представник президента Рональда Регена, голова Крайового республіканського комітету для етнічних виборців Майкл Сотіргос, який прибув на фестиваль завдяки старанням українських республіканців. Теж був присутній д-р Богдан Футей, керівник Комісії закордонних претензій і розрахунків при Департаменті справедливості.

У трихвилинній промові М. Сотіргос зробив огляд Президента та його заходів для зупинення поширення союзу мілітаризму по всій земній кулі. Він згадав про те, що демократичні кандидати орудує співзвучними з союзовою пропагандою фразами, про, мовляв, „мілітаризм“ Президента, в той час, як Р. Реген змагається до заведення тривалого миру у світі. Звернув увагу присутніх, що від часу коли Р. Реген став Президентом країни „ані інч території не підпав під союзову домінацію“, та підкреслив кожноразу готовість Президента продовжувати переговори з урядом ССРСР, але переговори, базовані на конкретних діях, на виявах доброї волі, а не на голословній реторикі як колишніх, так і нових союзовських лідерів. Спонтанні оплески тисяч слухачів були відповіддю на слова промовця.

Приближався час вечір-

нього концерту. Всі місця в амфітеатрі заповнилися людьми, а решта — порозлягалася на травнику, щасливіші на стільцях, якими запаслися з дому. Вміжчасі — голосник обсуджували всілякими оголошеннями, що-п'ять-десять хвилин чути було розшуки „загублених“ батьків, діточки яких чомно чекали їх біля водоспаду; прохання якщо знайшли, принести червоненький черевичок, бож дівчака скаже в одному і блакитний шалик „просимо принести“ й інші речі, — розвеселена публіка з гумором коментувала ці оголошення, додавала „перчику“ до веселого настрою.

Автобуси за автобусами, „хатки на колесах“, всякого роду „вени“ привозили поповнення — це, здебільшого працюючи у суботу, на бажання яких у цьому році концерт розпочинався в 7:30 вечора, замість, як звичайно, о 6-й год.

І ось початок — залунав американський гімн, який проспівали всі під акомпаньямент оркестри на сцені.

Від Адміністрації шляхів сполучення стеїту Нью Джерсі, що керує Арте Центром привітав голова Дж. Стенлі, який не пощадив похвал для Фестивального комітету, що, за його словами, „вклав рік тяжкої безперервної праці“ для цього прекрасного Фестивалу, поклавши зразкову вмілість і провідницький талант, та представив асоціусу голіву комітету і відповідальну за вечірню програму Квітку Семанишин.

„Хай це мистецтво українське, яке ми плекаємо і показуємо ось тут, на фестивалі, вже 10 років у формі співу, музики, танців, лучить не тільки українців у розсіянні суцях, але й лучить всіх нас з Україною!“ — сказала К. Семанишин та

Дівчата танцювального ансамблю „Україна“ з Чикаго.

Співає Ганна Колесник.

І найменші танцюристи пописуються...

попрохала присутніх на за-лі всіх членів комітету встати під бурхливі вдячні оплески публіки, що перейшли в справжню овацію наступному промовцю.

Представлений К. Семанишин на сцену вийшов вдягнений в українське вишивану сорочку у супроводі п'ятих малят в народних одностроях, тримаючись за руки один з одним і з ним губернатор стеїту Томас Кейн, відомий публіці, як гість на фестивалі ще й перед його вибором на губернатора. Після „Вітаю!“ — по-українськи, він сказав, що „немає іншого фестивалю, на якому він буває частіше, ніж на українському“.

„Щороку я все більше вивчаю про українців“. Цього року він дістав у подарунок від української громадськості англійську енциклопедію українства, з якої дізнався про „боротьбу українського народу за незалежність, пізнав, як українці зберігають свою культуру, Церкву, рідніне життя“. Українська історія стала частиною американської, — сказав губернатор, і повідомив, що він уже затвердив

спеціальну комісію, яка займатиметься виправленням помилок, які існують в шкільних підручниках щодо історії окремих народів, включно з українцями, та запевнив, що в склад цієї комісії ввійдуть представники української спільноти. Закінчуючи, він вказав на діточок: „Ще ніколи я не мав таких чарівних супровідників“. К. Семанишин вручила йому подарунок для його дружини Деббі — чудову керамічну вазу, що губернатор коментував: „Тепер і я маю зразок української спадщини“, „made in New Jersey“.

Дві і півгодинний концерт у двох частинах на великій сцені амфітеатру сприймала публіка з незгасимим ентузіазмом, оплескуючи різно вокальні, хоріві й танцювальні точки, які повставали в одну мистецьку цілість „спечений як рак“, як він признався, постілий (60 з 10 фестивалів, був на дев'ятих) конференсьє Ярослав Семанишин із Вінніпегу. Розпочав концерт танцювальний ансамбль „Україна“ з Чикаго, хореографом якого є Євген Литвинов, традиційним „Привітом“, а в наступних виступах вивів оригінальні танці — „Весілля“, „Ляльки“, „Швець“ і на закінчення бурхливий вогнистий „Гопак“, оправавши свою репутацію „сенсацийного ансамблю“, що згадано у зі смаком по-мистецьки видатній програмі фестивалю.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
UFU Foundation, Inc.
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

ДЕНТИСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням.
Адреса у Мангеттені:
ROCKEFELLER CENTER
630 5th Avenue, Room 1803
New York, N.Y. 10020
Адреса у Квінсі:
105-37 64th Avenue
Forest Hills, N.Y. 11375
(212) 459-0111

УВАГА! ЛЮБИТЕЛІ ГАНТЕРУ! УВАГА!

Українська Спілка у Гантері продає залишені парцелі Реальності Спілки — це полонина, висоти 2,500 фт. у серпанку лісів і гір, з чудовим повітрям, гарним видом, добрим тереном до полювання, в недалекій відстані від церкви і Культурного Центру (1,5 милі) та лещетарських з'їздів: Віндгам, Гантер, Гайнс Фолс. Набуваючий землю користується 25 акрами, джерельним озером (26 фт. глибини), зарибленим, з пляжем, з човнами і вітрильниками, оточеним шипильковим лісом — яке є власністю Спілки. За інформаціями писати: LEXINGTON HIGH ACRES, P. O. Box 6 • JEWETT, N.Y. 12444 Tel. (518) 734-3626 після 6-ї веч.

Група танцюристів під час поплудневої програми.

Солістка ансамблю „Зоря“ Галія Левунь.

Семен Комірний, диригент хору „Думка“, дякує за оплески. Справа — солістка Марта Кокольська-Мусяйчук.

Мещо-сопран Ганна Колесник, який акомпанювала Ірина Фабрика, блискуче проспівала „Стежину“ муз. Майбороди. „Три породи“ муз. Шамо і закінчила пісню Костенького „Люблю тебе, Україно“, що, до речі, могло б бути підсумком фестивалю, що від початку до кінця відбувався з підкресленням і наголосом — „Люблю тебе, Україно“. Нюйоркська „Думка“ дала шедеври хорового мистецтва, проспівавши під диригуванням Семени Комірного хор із опери „Утоплена“ муз. Лисенка. „Пливий, віночку“ муз. Шамо та хор і арію Олени із опери „Олена“ муз. Гнатюшина, солістка — сопрано Марта Кокольська-Мусяйчук.

Оригінальний, сказати б, унікальний ансамбль „Гуслі“, заснований у Вінніпегу, що складається із 35 молодих танцюристів, співаків і музикантів показали який вклад у своє рідне мистецтво дають молоді, що дорожать спадщиною України, якої вони не бачили. Новиною на концерті, бо не вперше, — була триохленна група, недавно заснована з Чикаго братів Галія і Маркіян Левунь та Євген Світник. Це „Зоря“, що дійсно заблестіла, викликаючи захоплення, головним чином, молодих слухачів, а пізніше ще більш спопуляризувала себе грою на забаві фестивалі. Вони

виконали з чуттям, темпераментом ряд пісень, серед них — „Мій рідний край“, „Жито, мати, жито“, в яких непересічною естрадною співачкою і безпосередньо виявила себе Галія Левунь.

Закінченням шлоденної величній української симфонії — був вихід на сцену всіх виконавців, які дістали китичі квітів, що їх чоловіки кидали гаядками. На тілі пісні „Бандуристе, орле синій“, що її заспівав глибоким баритоном Я. Семчишин, він же промовив до присутніх: наближається свято 1000-ліття хрищення Русі-України, цілий світ мусить святкувати з нами і треміти, що 60 мільйонів українців хочуть жити у своїй країні вільним життям.

Останній могутній акорд цієї симфонії — український гімн „Ще не вмерла України“ залунав з гудей артистів на сцені і злився з голосами тисяч учасників цього ювілейного Українського Фестивалу.

На Фестивалі були численні репортери англійських часописів і української преси, включно зі „Свободою“ і „Українським Тижневиком“.

Тисячна валка авт з молоддю поспішала до Раммада Інн в Іст Бранзвіку на фестивалю завабу, де грали до танців „Хлопці з Львова“, „Зоря“ і „Гуслі“.

ЗАХОПЛЕНИЙ В ІРАЇ літак з вісьмома пасажирами принизився на французькій Рів'єрі та чотири із пасажирів-військовиків попросили дозволу залишитися у Франції. Літак спершу причалив в Єгипті, але його залога не одержала там азіло.

ДЕСЯТЬБ АЛЬБАНЦІВ, що живуть в тій частині Югославії, що має в більшості альбанське населення отримали присуд 3-10 років в'язниці за протидержавну акцію та творення нелегальної організації.

ІТАЛІЙСЬКИЙ ПРОКУРАТОР Антоніо Альбано заявив у інтерв'ю із пресою, що Болгарія при допомозі Москви була промотором атентату на Папу Івана Павла II в 1981 році, правдоподібно, щоб в цей спосіб його виключити із підтримуваних польської робітничої спілки „Солідарність“. Прокуратор заявив, що на підставі його особисті думки за атентатом на Папу, як і за відкликанням болгарської олімпійської дружини із Ігриш, стоїть Москва.

У глибокому смутку повідомляємо Приятелів і Знайомих, що 20-го червня 1984 р. відійшов у Вічність на 83-му році життя, народжений в Буді Корповецькій, Україна наш Найдорожчий **ЧОПОВІК, ТАТО І ДІДО**

бл. п.

МАТВІЙ СУРЖКО

коп. учасник Визвольних Змагань, І. І. Зимоваго Походу, майор Армії УНР.

ПАРАСТАС буде відправлений в п'ятницю, 22-го червня 1984 р., о год. 7-й веч. в похоронному заведенні Івана Гаси-на, 4244 Old York Road, Philadelphia, Pa. ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ буде відслужена в суботу, 23-го червня ц. р., о год. 10-й ранку в українській православної катедрі св. Володимира при 6740 Н. 5-та вул., звідти ПОХОРОН на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — **НІНА**
донька — **НІНА** з чоловіком **МИХАЙЛОМ**
і донькою **НАТАЛКЮ**
донька — **ОКСАНА** з чоловіком **ВІКТОРОМ**
і дітьми **ВІКТОРОМ** і **ТЕТЯНОЮ**

У ДЕВ'ЯТУ БОЛОЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Найдорожчого ніколи Незабутнього **ДОНІ**

бл. п.

МАРУСІ ГОРБАНЬ

(* 11. 15. 1957 — † 6. 29. 1975)

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

у п'ятницю, 29-го червня 1984 р., о год. 8-й ранку в церкві св. Андрія; о год. 7:30 веч. в церкві св. Йосафата у Пармі, Огайо.

Просимо Друзів і Подруг та Знайомих згадати Покійну в цей день у своїх молитвах.

Мама — **КАТЕРИНА**
Тато — **МИХАЙЛО**
Сестра — **АННА** з мужем і дітьми

В глибокому смутку повідомляємо Пастову Родину і Українську Громаду, що 6-го червня 1984 р. з Вілі Вешишнього відійшла у Вічність

св. п.

АВГУСТИНА ХОМОВА

ДОВРОДІЯ ПЛАСТУ

Високодостоїнй опечалений Родина складаємо наш глибокий співчуття.

КРАЙОВА ПЛАСТОВА
СТАРШИНА
пл. сен.
ЕВСТАХІЙ ГОЙДИШ
голова КПС

КРАЙОВА ПЛАСТОВА
РАДА
пл. сен.
ІГОР СОХАН
голова КПС

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомих, що 19-го червня 1984 року упокоїлася в Бозі наша Найдорожча **ДРУЖИНА, БРАТОВА І ТЕТА**

бл. п.

ЯНІНА ФЕЛІЦІЯ ФЕДІВ з дому РУДОЛЬФ

ПАНАХИДА в четвер, 21-го червня 1984 р., о год. 7:30 веч., в похоронному заведенні Marocco Memorial Chapel, 326 Parker Avenue, Clifton, N.J.

ПОХОРОН в п'ятницю, 22-го червня 1984 р., о год. 9-й ранку в похоронного заведення до церкви св. Миколая в Пасейку, а після на Вічний Спочинок на українській православної цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:

муж — **ЕВСТАХІЙ**
швагер — **ІВАН ФЕДІВ**
сестринки:
ХРИСТИНА БЛАЖЕНКО
БОГДАНА ТИТЛА з мужем **ЕВГЕНОМ**
Ближче і дальша Родина в Америці, Канаді і Польщі

ЛІТНІЙ СЕЗОН НА ОСЕЛІ ОДУМ-у „КИЇВ“ у 1984 Р.

Відкриття сезону у суботу, 30-го червня 1984 року.

ТАБОРИ:

Табір Виховників від 1-го до 14-го липня.
Табір Відпочинково-Виховний від 15-го до 28-го липня.

Табір Навчання Гри на Бандурі від 29-го липня до 11-го серпня (зголошення на цей табір лише до 7-го липня).

Щонеділі на оселі відправлятимуться Православні Служби Божі.

У суботу, 7-го липня, о 7-й годині вечора показ телевізійного фільму про голод на Україні. У неділю, 8-го липня ПАНХИДА по жертвах голоду і знову показ фільму про голод.
Запрошуємо молоді провести свої вакації на наших таборах, а старшим відпочити серед розкішної природи на нашому „Київі“.
Звертайтеся на адресу:

ODUM Resort Center, Inc.
Box 40, RFD 1, Accord, N.Y. 12404
Phone (914) 626-7715

ГАНТЕР МОТЕЛЬ КСЕНЯ 30-го червня, вечором ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ КАРТИН ЕДВАРДА, ЮРІЯ та ЯРЕМИ КОЗАКІВ

Виставка буде відкрита впродовж обох літніх місяців. Мандруючи по Гантерських горах, відвідайте нашу виставку!

УСВТ „Чорноморська Січ“, Ньюарк, Н. Дж. впаштоує в дні 7-го і 8-го-липня 1984 року на кортах Оселі УНСОЮЗУ СОЮЗІВКИ

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

за першість УСЦАК-Схід 1984 в групі ЧОПОВІКІВ, СЕНЬОРИВ, ЖІНОК, ЮНАКІВ і ЮНАЧОК

за перехідну чашу (сеньйорів) в пам'ять д-ра Володимира Ленця та за нагороди — УСЦАК-Схід.

Провід змагань: Роман Ракочий, Орест Кизик, Юрій Савчик та Зенон Смилик.

• Реєстрація: год. 9:00, початок змагань: год. 10:00 рано в суботу, 7-го липня 1984 р.
• Вписове: 7.00 дол. від особи.
• Приміщення проситися замовляти через Управу Союзівки.

UNA Estate Soyuzivka
Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

Продовжують...

(Закінчення зі стор. 2)

дає ганьба за користування послугами, злочинців, падає відповідальність за забезпечення нормальних умов для проведення XXIII Олімпійських ігор". — закінчив свій пасквіль спортивний політрук Стиркул.

Із змісту цього пасквілю виходить, що усі акції слухного протесту українських організацій у вільному світі з нагоди світових Олімпіад і інших великих спортивних

зустрічей проти комуністсько-імперіалістичного в спорті, мають для української визвольної справи велике значення.

Тому завданням наших центральних установ у всіх країнах вільного світу є продовжувати та вдосконалювати їх, бо це один із важливих відтінків нашої боротьби з найбільшим ворогом України і ворогом вільного світу, яким є червона Росія.

Український Гантер...

(Продовження зі стор. 2)

Дорогі приятелі, сусіди, знайомі! Відвідувачі нашого Гантеру з усіх кінців Америки і Канади! Є тут багато недосвідчених. Не всі подорожі були мені відомі і часу не було ні снаги, щоб за всім слідкувати. Може ви докажете оші рядки, що прийшли мені на думку, щоб висловити крихту вдячності і признання за труди доктора Макаренка для нас усіх. Нехай мого ширше слово додасть йому більше фізичних і духовних сил для продовження й укріплення нашого українського центру в Гантері, де ми упрямно собою наше життя, в спокої і дружбі проводячи літній відпочинок у Гантері.

Ось знову наближається відкриття образотворчої виставки нашого незрівнянного Ека в пансіоні „Ксеня“. Прибудуть напевно і нові гості, але число постійних — вірних Гантерів — меншає і меншає...

Та тишімося кожним днем, кожної хвилиною, прожитою в згоді і в любові, бо перед нами Вічність і Господь, в якого руках — широко відкрита велика книга записаного тут життя.

На складі є:

Попітничі, соціальні, культурні проблеми України в їх майбутньому і сучасному аспекті. Боротьба внутрішньої української суспільності. Всі ці й багато інших питань розглядає книжка.

Богдан Цимбалістий

ТАВРО БЕЗДЕРЖАВНОСТИ

Ціна з пересилкою 2.00 дол.

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку.

ЗАМОВЛЯТИ:

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

ВАСИЛЬ ФЩУН

Увага! ІЗ НОВИХ ВИДАНЬ

ЗБІРКА ПОЕЗІЙ
Обкладинка-роботи мистця
БОГДАНА ТИТЛИ
74 сторінок
Ціна: \$4.90 з пересилкою
Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку
ЗАМОВЛЯТИ:

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street,
Jersey City, N.J. 07302

ПРИЙМЕМО НА ПРАЦЮ

IBM System 34,
System 36 operator.

Досвід побажаний. Прийнятий на цю працю перейде вишкіл.

Зголошення:

Український Народний Союз
(201) 451-2200

Now available

THE GREAT FAMINE
IN UKRAINE:
THE UNKNOWN HOLOCAUST

Compiled and edited by
the editors of
The Ukrainian Weekly
Published by
the Ukrainian National Association

Featuring
DR. OMELJAN PRITSACK Foreword
DR. JAMES E. MACE The man-made famine of 1932-33 what happened and why
DR. MYRON B. KUROPAS America's "Red Decade" and the Great Famine cover-up
MARCO CARYNNYK Malcolm Muggeridge on Stalin's famine "deliberate" and "diabolical" starvation
EYEWITNESS RECOLLECTIONS
DISSIDENTS ON THE FAMINE

Available only from: SVOBODA PRESS, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

Price
1-9 copies \$3.00 per copy, plus \$1.00 postage and handling per order
10-19 copies \$2.50 per copy, plus \$2.00 postage and handling per order
20 or more copies \$2.50 per copy, plus \$3.00 postage and handling per order

ALL ORDERS MUST BE PREPAID. MAKE CHECKS PAYABLE TO SVOBODA PRESS.

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку.

Трентонська Школа
Українознавства

Школа Українознавства при католицькій парафії св. св. Іосафата в Трентоні, Н. Дж., в суботу, 9-го червня ц.р., закінчила шкільний рік Богослужбою й поспівом учнів. Святу Літургію з участю учнів, учителів і батьків відслужив настоятель парафії о. митрат д-р Василь Махук. У проповіді він наголосив велике значення української школи, яка навчав рідної мови та нашої славної минулої, яка затісно зв'язана з нашою молоддю. Отець парох словами поета: „І чужого навчається, свого не цурається! Бо хто матір забуває, того Бог карає!“ закликав молоді, щоб завжди горнулися до своєї Церкви і своєї громади, бо вони є основою нашої сили та успіхів. Учні, вдягнені у вишивані блузки та сорочки, з вишиванкою найнижчої класи, приступили до св. Причастя. Прикрасою відправи були добрі голоси церковних співців Івана Головка й інж. Макара Копаїни.

Зараз після св. Літургії у просторій церковній залі на сцені, прикрашеній великим портретом Тараса Шевченка, учні під проводом своїх учителів зробили кінцевий шкільний попис. Директорка мгр Дарія Самотулка привітала гостей і підкреслила, що мотом попису став знаменитий вірш про красу українських земель поетеси Наталії Забіли п. н. „Наш рідний край“. Змістом попису стали відповіді на дібрані вірші, часто переплітані гуртовими піснями та кольоритними поєнаннями директорки мгр Д. Самотулки. Учні мелодійно відповіли п'ять настроями: „Рано, рано, ранесенько“, „Вставай ти, сивий коню мій“, „У горах Карпат“, „Поклін тобі, Тарасе“.

Дбайливо приготувані вірші виголосили доброду українською мовою учні: Андрійко Гордіський, Дана Боднар, Наталя Сеник, Юрчик Надрата, Ліда Литвин, Тана Кардаш, Ірка Тут

ко, Орест Кішнірчук, Марко Кардаш, Юрко Чучук, Митрон Головач, Юрко Лесків, Адриан Надрата, Віктор Онішук, Михайло Плішук, Роман Сеник, Марко Боднар, Ірка Плішук, Дарка Тутко, Маруся Плішук і Наталя Литвин. Пісню „Учїтеся, брати мої!“ закінчено цей мийлий зворушливий шкільний попис.

Директорка школи подякувала гостям за участь, учителям — за зразкову співпрацю, а учням — за гарне виконання програми, згадуючи теплим словом нещодавнього учня Ярослав Лабуку, який перебував у місцевій лікарні, і бажаючи їй скорого видужання. Сердечно прощала директорка доволитного вчителя Степана Шилкевича і дякувала йому за труд та посвату для молоді. Потім Дарія Самотулка привітала нову вчительку Олександру Гордіську, яка в останніх тижнях вже почала вчити у школі. Зі зворушенням директорка прощала учнів найвищої класи, що успішно закінчили початкову українську школу, та водночас повітала їх про вписи до середньої школи при місцевому Народному Домі, гаряче прохачи батьків зголошувати дітей до цієї парохіальної школи, що за 30 років існування зуміла виховати сотні української молоді Трентону. Вона подякувала теж Батьківському комітету за кожнотчасну тісну співпрацю.

Роздаючи свідоцтва і смачною перекускою закінчено цю вдалу шкільну імпрезу. В школі навчали в минулому році: о. митрат д-р В. Махук, мгр Д. Самотулка, Я. Лабука, С. Шилкевич і Олександра Сеник. Учителською зборовою, а зокрема директоркою, належить ширше подяку і признання за ідейне та повне посвату виховання нашої молоді в душі найкращих українських релігійних та національних традицій.

О. Т.

Дві нові україністки

Чикаго (УСАЧ). — 3 програми Українознавчих студій в Ілліноїському університеті тут повідомляють, що в цьому академічному році дві студентки, Оксана Роздольська й Ірина Горайська, здобули ступінь магістрів з українського літературознавства в цьому університеті. Вони вчилися у проф. Богдана Рубчака й проф. Ольги Неделкович, спеціалістки слов'янського і зокрема старо-українського мовознавства.

Мгр О. Роздольська цікавиться новітньою українською поезією, теоріями поетичної образності та психологією літературної творчості для дітей. Вона саме кінчає ґрунтовне дослідження творчості Романа Завдовича. Окрім того, вона приготувала до друку ряд рецензій на нові книжки поезії.

Мгр І. Горайська цікавиться українською прозою й драматургією та новими літературними теоріями, особливо пост-структуралізмом.

В майбутніх дослідженнях вона збирається розглядати творчість Володимира Винниченка та інших прозаїків і драматургів на основі цих теорій. Обидві студентки прочитали доповіді на конференції в Ілліноїському університеті в Урбані, присвяченій українській літературі XX сторіччя, два роки тому, а тепер готують доповіді на конференцію „Вибрані теми з української культури“. Конференція відбудеться від 24-го до 28-го червня ц.р. в Урбані, Іл.

Обидві молоді науковці с. О. Роздольська й І. Горайська будуть продовжувати навчання, прямуючи до здобуття докторського ступеня. Досі названа програма студій випустила чотирьох літературознавців із ступенями магістрів. З них Дарія Білик готується до докторського ступеня, навчаючись у Гарвардському університеті, а Наталя Долінік-Хоминин працює вчителькою в системі середніх шкіл Чикаго і збирається відновити навчання наступного академічного року.

Адміністрація Ілліноїського університету розгласила аплікації нових кандидатів на осінній квартал. Зашкавлені повинні звертатися на адресу: Program of Ukrainian Studies, Department of Slavic Languages and Literatures, University of Illinois at Chicago, P.O. Box 4348, Chicago, Ill. 60680.

Б. Рубчак

Д-р МИХАЙЛО ДАНИЛОК
НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Пікарський довідник

Книжка у твердій темно-зеленій обгортці із золотими буквами роботи мистця МИХ. ЛЕВИЧКА. 336 сторінок.
Ціна 11.00 дол. з пересилкою

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку.

Станіслав Людкевич у Торонто

Цю небувалу подію можна б докладніше назвати: проф. Юрій Оранський з Філадельфії виступив у Торонто з „Альбомом на екрані“ — про життя і творчість композитора Станіслава Людкевича.

Поблидний духовий пир для любителів музики і культури відбувся в неділю, 6-го травня ц.р. Імпрезу з нагоди 5-ої річниці смерті композитора влаштувала Виховна комісія СФУЖО в залі УНО. Господарями імпрези були за чергою члени з ОУК, бо організація ОУК є членом СФУЖО. Присутніх шире привітала голова Централі ОУК Софія Проція і попросила до ведення вечора голову Виховної комісії СФУЖО Оксану Бризгун-Соколик, яка представила гостя — прелеганта проф. Юрія Оранського з Філадельфії, що вже третій раз відвідує Торонто, все в іншому характері. Спершу він привітав нас з успішним концертом свого молодого хору; потім — як інструктор диригентури на диригентських курсах, а тепер — як музиколог-дослідник з однією зі своїх кількох широким закрасним праць про українських композиторів.

Професор Оранський має колосальний матеріал про Станіслава Людкевича, частину якого поділився з торонтоносцями. Доповіль — прозирки — мистецтво читання — музика, без перерви година і сорок п'ять хвилин, заворожали слухачів. У доповіді згадано життя Людкевича, його творчість, його найважливіший твір „Кавказ“. Проф. Оранський підкреслює, що саме в нашому Торонто перший раз на Американському континенті Український Оперний Хор виконав цілий твір з симфонічною оркестрою під диригентурою Володимира Колесника в листопаді 1982 року.

Уривок цього твору, як і декілька інших уривків, присутні знову мали змогу почути. Мистецьке читання — це був лист про Людкевича, йому присвячені поезії та літературні твори про нього (ЕКО, Любич, Калинець тощо). Навіть власного вірша самого Людкевича з чуттям і розумінням прочитала О. Соколик. Понад 300 світлин пробігло на екрані. Перед очима глядачів Станіслав Людкевич дитиною, студентом, дорослою людиною в товаристві композиторів Львова. Перед самою смертю — Львів, опера, консерваторія...

По закінченні імпрези підійшла до проф. Оранського старша пані і сказала зі слезами в очах: „Я сьогодні ходила вулицями Львова. Як живим бачила його, як ішов, заглиблений в собі, диригенту оркестрою своїм уми...“

Дійсно. За неповні дві години ми не тільки ходили по Львову та познайомилися з композитором, а пізнали його так близько, що не раз довго та особисте знайомство не дало б до цього нагоди! Ми пізнали велику людину не тільки Галичини, а цілої України.

Людкевич — наш велетень в музиці. І усьмішку у присутніх викликали його власні слова: „...я, пане добродію, тільки через помилку почав студіювати музику“. Скромна, культурна людина, хоч і був у житті „одним з Львов'ян“, та творчість його переступила межі цілої України.

Пані, членки ОУК, сердечно гостили понад 150 гостей після програми, а коло проф. Оранського стояла довга черга бажаючих чи щось запитати, чи розказати щось цікавого, особистого про композитора, і подякувати йому за такий вартісний вечір.

Т. Б.

„Мета“ закликає молодечі
організації до співпраці

Шостого червня ц.р. у Філадельфії, Па., відбулося з участю дирекції та керівників головної канцелярії засідання Центрального бюро українських подружж „Мета“. По вичерпному звіті керівників бюро „Мета“ мгр Володимира і Наталії Масюків дирекція переглянула книги й висловила подяку та шире признання за зразкове ведення діловодства.

В жвавій дискусії порушено низку справ, зв'язаних з асиміляцією нашої молоді через мішани подружжя. Стверджено, що пропорційно до зменшення нагодошування цієї пекучої проблеми на сторінках нашої преси і на громадському форумі, знову збільшується кількість мішаних подружж. Українські дівчата в більшості шукають українських партнерів, натомість українські юнаки часто з вищою освітою, одружуються з неукраїнками.

Висловлено жаль, що, не зважаючи на окреме запрошення, скероване минулого року до українських молодечих організацій, щоб делегували своїх представників до дирекції „Мети“, вони не відгукнулися, а чейже йдеться про організацію молоді, яка у своїй масі мусіла б боротися з поспішною денационалізацією. Тому дирекція „Мети“ рішила ще й цього року заапельовати до проведення молодечих організацій, щоб вони почали тісно співпрацювати з „Метою“.

Учасники засідання уповноважили д-ра Миколу Ценка — голову „Мети“, домовитися з Українським Народним Союзом, щоб УНС погодився спонзорувати воєнні цього року на Союзі зустріч з відповідною атрактивною програмою для не одружених українців і українки.

Досі більшу діяльність

проявляють тільки три відділи „Мети“, а саме — Філадельфії і Лос Анджелесі в ЗСА та в Лондоні, Великобританії.

Дирекція і керівники Центрального бюро „Мета“ закликають українське громадянство на поселення не легковажити приспівеного процесу асиміляції нашої молоді.

На засіданні висловлено глибоку вдячність інж. Омелянню М. Гішовицькому, голові дорадчої ради бюро „Мета“, який передав усі чотири видання своїх творів централі „Мети“ до розробки для розбудови фінансової бази та ведення успішної праці.

З нагоди 40-річчя існування ЗУАДК-у, цієї великої заслуженої та потрібної організації, рішено вислати окремий привіт до „Проміятної Книги ЗУАДК-у“ та побажання далішніх успіхів у допомозі потрібним українцям, зокрема студіючій молоді, на всіх поселеннях у світі та на різних землях.

Прохасмо ідейне українське громадянство про моральну й матеріальну підтримку для єдиної в світі української інституції суспільного посередництва „Мети“, яка планово і швидко бореться проти денационалізації нашої молоді через мішаних подружжя.

Центральне бюро
українських подружж
„Мета“

Іван Кедрин

ЖИТТЯ — ПОДІЇ
— ЛЮДИ

СПОМИНИ ТА КОМЕНТАРИ

Ціна: \$21.25 з пересилкою

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку.

ЗАМОВЛЯТИ:

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

REAL ESTATE

ПРОДАЄТЬСЯ
ГАРНА ПОСІПІСТЬ
по низькій ціні. Добра хата, 7 кімнат, газове опалення, 100 акрів землі, добре положення. Продається з причини смерті. Зацікавлених прошу звонити на ч. тел.: (607) 583-4656.

Різне

Українська православна парафія св. Миколая в Маямі, Флориди має

УМІВЛЮВАНЕ ПОМЕШКАННЯ

при церкві до винайму, або до замешкання за мінімальною ціною особами, які погодяться виконувати дениторські функції в церкві. Рекомендації від парафії є бажаними. Про деталі дивіться на число телефону: (305) 634-0403 (305) 484-4031 або пишати на адресу: Ukrainian Orthodox Church of St. Nicholas 1491 N.W. 26th Street Miami, Fla. 33142

"MINERAL ICE"

Добра мисть натуральної форми для терпичих від болю — ревматичних, мускулних та суглобових запалень. Мисть усуває біль нагдіно і швидко. Замовлення з чеком на \$13.95 за 1 фунт висилає до:

MINERAL ICE
2103 Niles Cortland Rd.
Warren, Ohio 44484

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похороном в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ. КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ШІРА І ЧЕСНА.

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похороном на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням тілних останків з різних країн світу.

U.ION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(201) 964-4222

Помер Василь
Остап'як

Торонто (С. Левицький). У неділю, 13-го травня, 1984 року, помер на 79-му році життя Василь Остап'як, член 442-го Відділу УНС, основник і доволитий секретар, колишнього 478-го Відділу УНС.

В. Остап'як, народжений 17-го січня 1905 року в селі Радча Станіславської області в Україні, став членом УНС в 1956 році. Покійний залишив у смутку трьох синів з родинами Зинювія в Україні, Дмитра і Романа в Торонто; чотирьох доньок: Ярославу Козій на Фльориді, і в Торонто Оксану Чернівину, Любу Бойко та Ольгу Буйтович в Гамільтоні.

Похоронений св.п. В. Остап'як 15-го травня ц.р. на цвинтарі Парк Лави в Торонто.

У видавничій „СВОБОДА“ повелись давно очікувана, найбільш цінна й найбільш цінна книжка

ВОЛОДИМИР БАРАГУРА

КАЛИНОВИЙ МІСТ

Збірка спогадів — розповіді із дитячих років у Немирові, із життя учнів Яворівської гімназії в 1922-28 рр.

Мистецьке оформлення
Зеновія Онішківська
220 стор., ціна: \$12.00, порто \$1.00.
Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 6% стеїтового податку.

ЗАМОВЛЯТИ:

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

На дарунок для дітей!

- НЕ ВИТРАЧАЙТЕ ГРОШЕЙ НА НЕПОТРІБНІ ЗАКУПИ ДЛЯ ДІТЕЙ!
- НЕ РОБІТЬ КРИВДИ ДІТЯМ — ВНУКАМ!
- ПЕРЕДІЛІАТІТЬ

І кольорові ілюстрації виходять кожного місяця у Видавничій „Свобода“ заохочені Українського Народного Союзу. Редагус Колетія. Річна переплата у ЗСА — 8.00 дол., у інших країнах — рівновартість цієї суми. Для членів УНС — 5.00 дол. Ціна окремого числа 75 центів. Ціна подвійного числа — 1.00 долар.

"THE RAINBOW" — "VESELKA"

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302